

Jezyki programowania i kontynuacje

2. Semantyka operatorow kontroli

Dariusz Biernacki

dabi@ii.uni.wroc.pl

Instytut Informatyki

Uniwersytet Wrocławski

Semantyka operacyjna a kontynuacje

- Formalizmy takie jak Semantyka Naturalna czy Strukturalna Semantyka Operacyjna (SOS) nie sa odpowiednie
- Istotna jest informacja o kontekscie (calosci programu), a nie tylko o ewaluowanym podwyrazeniu

Semantyka operacyjna operatorow

- Ewaluator w CPS
 - wyzszego rzędu (impl. semantyki kontynuacyjnej)
 - pierwszego rzędu (impl. maszyny abstrakcyjnej)
- Maszyna abstrakcyjna
 - system przejść pierwszego rzędu
 - semantyka małych kroków
- Semantyka redukcyjna
 - czysto syntaktyczna, oparta na przepisywaniu całego programu
 - semantyka małych kroków
- Transformacja do CPS + ewaluator

Modelowy język funkcyjny ISWIM

Beztypowy lambda rachunek rozszerzony o stałe numeryczne i funkcje następnika.

$$e ::= x \mid \lambda x.e \mid e_0 e_1 \mid \ulcorner m \urcorner \mid \text{succ } e$$

Program to zamknięte wyrażenie.

Ewaluatory (interpretery definiujace)

- Semantyka języka definiowanego (object language) jest definiowana przez interpreter napisany w języku definiującym (metalanguage)
- W przypadku funkcyjnego języka definiującego
 - wartości funkcyjne języka definiowanego mogą być reprezentowane przez funkcje języka definiującego
 - interpreter może być wyrażony w CPS
 - interpreter może być kompozycyjny (może implementować semantykę denotacyjną języka)

Ewaluator CBV dla ISWIM (1)

```
type ide = string
datatype exp = VAR of ide
             | LAM of ide * exp
             | APP of exp * exp
             | LIT of int
             | SUCC of exp
signature ENV = sig
  type 'a env
  val mt : 'a env
  val lookup : 'a env * ide -> 'a
  val extend : 'a env * ide * 'a -> 'a env
end
```

Ewaluator CBV dla ISWIM (2)

```
structure Env : ENV = struct
  type 'a env = (ide * 'a) list
  val mt = []
  exception IDENTIFIER_NOT_BOUND
  fun lookup (e, x)
    = let fun walk []
              = raise IDENTIFIER_NOT_BOUND
            | walk ((y,v)::e')
              = if x = y then v else walk e'
          in walk e end
  fun extend (e, x, v) = (x,v)::e
end
```

Ewaluator CBV dla ISWIM (3)

```
datatype value = INT of int  
              | FN of value -> value
```

```
exception TYPE_ERROR
```

```
fun eval (VAR x, env)  
    = Env.lookup (env, x)  
  | eval (LAM (x,e), env)  
    = FN (fn v =>  
          eval (e, Env.extend (env, x, v)))
```


Ewaluator CBV dla ISWIM (4)

```
| eval (APP (e0, e1), env)
  = let val v0 = eval (e0, env)
        val v1 = eval (e1, env)
        in (case v0 of
              FN f => f v1
              | _ => raise TYPE_ERROR) end
| eval (LIT n, env) = INT n
| eval (SUCC e, env)
  = let val v = eval (e, env)
        in (case v of INT n => (INT (n+1))
              | _ => raise TYPE_ERROR) end
fun evaluate e = eval (e, Env.mt)
```

Ewaluator CBN dla ISWIM (1)

```
datatype value = INT of int  
              | FN of comp -> value  
withtype comp = unit -> value
```

```
exception TYPE_ERROR
```

```
fun eval (VAR x, env)  
    = Env.lookup (env, x) ()  
  | eval (LAM (x,e), env)  
    = FN (fn c =>  
          eval (e, Env.extend (env, x, c)))
```

Ewaluator CBN dla ISWIM (2)

```
| eval (APP (e0, e1), env)
  = let val v0 = eval (e0, env)
    in (case v0 of
          FN f => f (fn () => eval (e1, env))
        | _ => raise TYPE_ERROR) end
| eval (LIT n, env) = INT n
| eval (SUCC e, env)
  = let val v = eval (e, env)
    in (case v of INT n => (INT (n+1))
        | _ => raise TYPE_ERROR) end
```

```
fun evaluate e = eval (e, Env.mt)
```

Maszyny abstrakcyjne

- system przejść pierwszego rzędu służący do ewaluacji programów
- konfiguracje (stany) maszyny abstrakcyjnej określają stan obliczeń na danym etapie
- przejścia są zdefiniowane przez binarne relacje określone na zbiorze konfiguracji
- definiuje semantykę małych kroków
- stanowi etap pośredni między np. semantyką redukcyjną a implementacją języka (wykorzystuje środowisko, stos, etc.)

Maszyna abstrakcyjna CBV dla ISWIM (1)

Kanoniczna maszyna abstrakcyjna CBV zwana CEK:

- Jezyk: $e ::= x \mid \lambda x.e \mid e_0 e_1 \mid \lceil m \rceil \mid \text{succ } e$

- Wartosci:

$$v ::= m \mid [x, e, \rho]$$

- Srodowisko: $\rho ::= \rho_{mt} \mid \rho\{x \mapsto v\}$

- Kontekst (stos):

$$E ::= \text{STOP} \mid \text{ARG}((e, \rho), E) \mid \text{SUCC}(E) \mid \text{FUN}(v, E)$$

Maszyna abstrakcyjna CBV dla ISWIM (2)

● Relacja przejścia:

$e \Rightarrow \langle e, \rho_{mt}, \mathbf{STOP} \rangle_{eval}$
$\langle x, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle E, \rho(x) \rangle_{cont}$
$\langle \lambda x.e, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle E, [x, e, \rho] \rangle_{cont}$
$\langle e_0 e_1, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle e_0, \rho, \mathbf{ARG}((e_1, \rho), E) \rangle_{eval}$
$\langle \lceil m \rceil, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle E, m \rangle_{cont}$
$\langle succ\ e, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle e, \rho, \mathbf{SUCC}(E) \rangle_{eval}$
$\langle \mathbf{ARG}((e_1, \rho), E), v \rangle_{cont} \Rightarrow \langle e_1, \rho, \mathbf{FUN}(v, E) \rangle_{eval}$
$\langle \mathbf{SUCC}(E), m \rangle_{cont} \Rightarrow \langle E, m + 1 \rangle_{cont}$
$\langle \mathbf{FUN}([x, e, \rho], E), v \rangle_{cont} \Rightarrow \langle e, \rho\{x \mapsto v\}, E \rangle_{eval}$
$\langle \mathbf{STOP}, v \rangle_{cont} \Rightarrow v$

Maszyna abstrakcyjna CBV dla ISWIM (3)

Funkcja ewaluacyjna definiowana przez maszynie abstrakcyjna CEK:

Definicja 1

$$\text{eval}_{AM}^v(e) \stackrel{\text{def}}{=} v \text{ wtw } e \Rightarrow^+ v.$$

Maszyna abstrakcyjna CBN dla ISWIM (1)

Kanoniczna maszyna abstrakcyjna CBN zwana maszyna Krivine'a:

- Jezyk: $e ::= x \mid \lambda x.e \mid e_0 e_1 \mid \lceil m \rceil \mid \text{succ } e \mid$

- Wartosci:

$$v ::= m \mid [x, e, \rho]$$

- Domkniecia:

$$c ::= [e, \rho]$$

- Srodowisko:

$$\rho ::= \rho_{mt} \mid \rho\{x \mapsto c\}$$

- Kontekst (stos):

$$E ::= \text{STOP} \mid \text{ARG}(c, E) \mid \text{SUCC}(E)$$

Maszyna abstrakcyjna CBN dla ISWIM (2)

● Relacja przejścia:

$e \Rightarrow \langle e, \rho_{mt}, \mathbf{STOP} \rangle_{eval}$	
$\langle x, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle e, \rho', E \rangle_{eval} \quad \rho(x) = [e, \rho']$	
$\langle \lambda x.e, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle E, [x, e, \rho] \rangle_{cont}$	
$\langle e_0 e_1, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle e_0, \rho, \mathbf{ARG}([e_1, \rho], E) \rangle_{eval}$	
$\langle \lceil m \rceil, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle E, m \rangle_{cont}$	
$\langle succ\ e, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle e, \rho, \mathbf{SUCC}(E) \rangle_{eval}$	
$\langle \mathbf{ARG}(c, E), [x, e, \rho] \rangle_{cont} \Rightarrow \langle e, \rho\{x \mapsto c\}, E \rangle_{eval}$	
$\langle \mathbf{SUCC}(E), m \rangle_{cont} \Rightarrow \langle E, m + 1 \rangle_{cont}$	
$\langle \mathbf{STOP}, v \rangle_{cont} \Rightarrow v$	

Maszyna abstrakcyjna CBN dla ISWIM (3)

Funkcja ewaluacyjna definiowana przez maszynie abstrakcyjna Krivine'a:

Definicja 2

$$\text{eval}_{AM}^n(e) \stackrel{\text{def}}{=} v \text{ wtw } e \Rightarrow^+ v.$$

Od ewaluatora do MA (1)

Funkcyjna odpowiednosc miedzy ewaluatorem a maszyna abstrakcyjna:

1. defunkcjonalizacja wartosci funkcyjnych produkowanych przez ewaluator – wprowadzenie domkniec
2. CPS transformacja ewaluatora – sekwencjalizacja obliczen
3. defunkcjonalizacja kontynuacji – wprowadzenie stosu

Od ewaluatora do MA (2)

Przykłady

1. kanoniczny ewaluator CBV $\rightarrow$ CEK
2. kanoniczny ewaluator CBN $\rightarrow$ maszyna Krivine'a

Konstrukcja ta jest aplikowalna również w przypadku ewaluatorów dla języków należących do innych paradygmatów programowania, m.in., logicznego, imperatywnego i obiektowego.

Prześledzmy ją na przykładzie naszego ewaluatora CBV.

1. Zmiana reprezentacji funkcji (1)

Defunkcjonalizujemy przestrzeń funkcji `value` -> `value` w ewaluatorze CBV. Otrzymany ewaluator operuje na domknięciach funkcji (kod funkcji + środowisko określające wartość zmiennych wolnych).

```
datatype value = INT of int
               | FN of ide * exp * value Env.env
               . . .
| eval (LAM (x,e), env)
  = FN (x, e, env)
  . . .
```

1. Zmiana reprezentacji funkcji (2)

```
| eval (APP (e0, e1), env)
= let val v0 = eval (e0, env)
      val v1 = eval (e1, env)
      in (case v0 of
            FN (x, e, env) =>
              eval (e, Env.extend (env, x, v1))
          | _ => raise TYPE_ERROR)
      end
```

2.Sekwencjalizacja obliczen (1)

Transformujemy ewaluator do stylu kontynuacyjnego, co uwydatnia porzadek obliczen.

```
datatype value = INT of int  
               | FN of ide * exp * value Env.env  
withtype cont = value -> value
```

```
fun eval (VAR x, env, k)  
    = k (Env.lookup (env, x))  
  | eval (LAM (x,e), env, k)  
    = k (FN (x, e, env))
```

2.Sekwencjalizacja obliczen (2)

```
| eval (APP (e0, e1), env, k) =  
  eval (e0, env,  
    fn v0 =>  
      eval (e1, env,  
        fn v1 => case v0 of  
          FN (x, e, env) =>  
            eval (e,  
              Env.extend (env, x, v1), k)  
        | _ => raise TYPE_ERROR))
```


3.Zmiana repr. kontynuacji (1)

```
datatype value = INT of int
                | FN of ide * exp * value Env.env
and cont = STOP
          | ARG of exp * value Env.env * cont
          | FUN of value * cont
          | SUC of cont
```

```
fun eval (VAR x, env, k)
  = apply (k, Env.lookup (env, x))
| eval (LAM (x,e), env, k)
  = apply (k, FN (x, e, env))
| eval (APP (e0, e1), env, k)
  = eval (e0, env, ARG (e1, env, k))
```

3.Zmiana repr. kontynuacji (2)

```
| eval (LIT n, env, k)
  = apply (k, INT n)
| eval (SUCC e, env, k)
  = eval (e, env, SUCC k)
and apply (STOP, v) = v
| apply (ARG (e1, env, k), v0)
  = eval (e1, env, (FUN (v0, k)))
| apply (FUN (FN (x, e, env), k), v1)
  = eval (e, Env.extend (env, x, v1), k)
| apply (SUC k, INT n)
  = apply (k, INT (n+1))

fun evaluate e = eval (e, Env.mt, STOP)
```

Uwagi

- Kolejność kroków 1. i 2. w transformacji może być odwrotna
- W przypadku gdy ewaluator bazowy nie produkuje wartości funkcyjnych, krok 1. jest pomijany
- W przypadku gdy ewaluator bazowy jest wyrażony w stylu kontynuacyjnym (np. operatory), krok 2. jest pomijany
- Może zajść konieczność wielokrotnego zastosowania kroku 2. (np. kontynuacje ograniczone)
- **Transformacja jest odwracalna: jeżeli dana maszyna abstrakcyjna jest w zdefunkcjonalizowanej formie, to refunkcjonalizacja kontynuacji, a następnie transformacja ze stylu kontynuacyjnego prowadzi do ewaluatora**

Semantyka redukcyjna (1)

- czysto syntaktyczna semantyka małych kroków
- oparta na przepisywaniu termów (przepisywany jest tekst programu)
- definiowane są następujące komponenty:
 - termy (wyrażenia), a wśród nich wartości – możliwy wynik obliczeń
 - redeksy (potencjalne i faktyczne) – postać wyrażen, które mogą być zredukowane
 - konteksty ewaluacyjne – programy z “dziurą”, określające gdzie w programie może nastąpić redukcja
 - reguły redukcji (jak redukuje się redeks danej postaci)

Semantyka redukcyjna (2)

- Lemat o jednoznacznym rozkładzie

Lemat 1 *Kazdy program albo jest wartoscia, albo mozna go jednoznacznie rozlozyc na potencjalny redeks i kontekst.*

- Jeden krok redukcji polega na
 - dekompozycji termu na kontekst i redeks
 - kontrakcji redeksu
 - wlozeniu wyniku kotrakcji do kontekstu
- Ewaluacja definiowana jest jako zwrotno-przechodnie domkniecie relacji redukcji

Semantyka redukcyjna CBV dla ISWIM (1)

• Wyrażenia i wartości

$$\begin{aligned} e &::= x \mid v \mid e_0 e_1 \mid \text{succ } e \\ v &::= \lambda x.e \mid \ulcorner m \urcorner \end{aligned}$$

• Potencjalne i faktyczne redeksy

$$p ::= v_0 v_1 \mid \text{succ } v$$

$$r ::= (\lambda x.e) v \mid \text{succ } \ulcorner m \urcorner$$

• Konteksty ewaluacyjne

$$E ::= [] \mid E [[] e] \mid E [\text{succ } []] \mid E [v []]$$

Semantyka redukcyjna CBV dla ISWIM (2)

Reguly redukcji

$$\begin{array}{ll} (\beta_\lambda) & (\lambda x.e) v \rightarrow e\{v/x\} \\ (succ) & succ \ulcorner m \urcorner \rightarrow \ulcorner m + 1 \urcorner \end{array}$$

- Oznaczamy przez $\mapsto$ domknięcie relacji $\rightarrow$ kompatybilne ze względu na konteksty ewaluacyjne
- Funkcja ewaluacyjna

$$\text{eval}_v(e) \stackrel{\text{def}}{=} v \text{ wtw } e \mapsto^* v.$$

Semantyka redukcyjna CBN dla ISWIM (1)

• Wyrażenia i wartości

$$\begin{aligned} e &::= x \mid v \mid e_0 e_1 \mid \text{succ } e \\ v &::= \lambda x.e \mid \ulcorner m \urcorner \end{aligned}$$

• Potencjalne i faktyczne redeksy

$$p ::= v e \mid \text{succ } v$$

$$r ::= (\lambda x.e) e' \mid \text{succ } \ulcorner m \urcorner$$

• Konteksty ewaluacyjne

$$E ::= [] \mid E [[] e] \mid E [\text{succ } []]$$

Semantyka redukcyjna CBN dla ISWIM (2)

Reguly redukcji

$$\begin{array}{ll} (\beta_\lambda) & (\lambda x.e) e' \rightarrow e\{e'/x\} \\ (succ) & succ \ulcorner m \urcorner \rightarrow \ulcorner m + 1 \urcorner \end{array}$$

- Oznaczamy przez $\mapsto$ domknięcie relacji $\rightarrow$ kompatybilne ze względu na konteksty ewaluacyjne
- Funkcja ewaluacyjna

$$\text{eval}_n(e) \stackrel{\text{def}}{=} v \text{ wtw } e \mapsto^* v.$$

Od MA do SR i z powrotem (1)

- Maszyna abstrakcyjna to zoptymalizowana semantyka redukcyjna
 - W SR term jest dekomponowany, następuje kontrakcja redeksu, a następnie odbudowa termu, po czym ten proces się powtarza
 - W MA term jest dekomponowany, następuje kontrakcja redeksu, a następnie, bez odbudowywania całego termu, poszukiwany jest kolejny redeks
 - Dodatkowa optymalizacja jest użycie środowiska zamiast podstawienia, ale czasem rozwiąza się MA oparte na podstawieniu

Od MA do SR i z powrotem (2)

- Z danej MA można wyekstraktować SR
 - semantyczne komponenty zastępujemy syntaktycznymi
 - odczytujemy reguły redukcji z przejść maszyny – redukcja następuje tam gdzie lewa i prawa strona reprezentują różne termy
- Z danej SR można mechanicznie wyprowadzić MA
 - metoda zwana “refocusing”
 - polega na fuzji funkcji wkładającej term do kontekstu z funkcją dekomponującą term
 - w celu otrzymania MA ze środowiskiem, startujemy z SR z jawnym podstawieniem

Od MA do SR i z powrotem (3)

Twierdzenie 1 *Dla każdego programu e oraz literalu $\lceil m \rceil$,*

1. $\text{eval}_v(e) = \lceil m \rceil$ *wtw* $\text{eval}_{AM}^v(e) = \lceil m \rceil$
2. $\text{eval}_n(e) = \lceil m \rceil$ *wtw* $\text{eval}_{AM}^n(e) = \lceil m \rceil$

Transformacja do CPS formalnie

- Semantyka programów funkcyjnych, a w szczególności tych z operatorami, można definiować poprzez transformację do stylu kontynuacyjnego
- Istnieje wiele formalnie zdefiniowanych transformacji do CPS

Transformacja CBV do CPS

$$\overline{x} = \lambda k.k \ x$$

$$\overline{\lambda x.e} = \lambda k.k \ (\lambda x k. \overline{e} \ k)$$

$$\overline{e_0 \ e_1} = \lambda k. \overline{e_0} \ (\lambda v_0. \overline{e_1} \ (\lambda v_1. v_0 \ v_1 \ k))$$

$$\overline{\lceil m \rceil} = \lambda k.k \ \lceil m \rceil$$

$$\overline{succ \ e} = \lambda k. \overline{e} \ (\lambda v. k \ (succ \ v))$$

Transformacja CBN do CPS

$$\overline{\overline{x}} = \lambda k. x \ k$$

$$\overline{\overline{\lambda x. e}} = \lambda k. k \ (\lambda x k. \overline{\overline{e}} \ k)$$

$$\overline{\overline{e_0 e_1}} = \lambda k. \overline{\overline{e_0}} \ (\lambda v_0. v_0 \ \overline{\overline{e_1}} \ k)$$

$$\overline{\overline{\lceil m \rceil}} = \lambda k. k \ \lceil m \rceil$$

$$\overline{\overline{succ \ e}} = \lambda k. \overline{\overline{e}} \ (\lambda v. k \ (succ \ v))$$

Wzajemna symulacja CBV i CBN

Twierdzenie 2 *Dla każdego programu e oraz literalu $\ulcorner m \urcorner$,*

1. $\text{eval}_v(e) = \ulcorner m \urcorner$ *wtw* $\text{eval}_v(\bar{e}(\lambda x.x)) = \ulcorner m \urcorner$
2. $\text{eval}_n(e) = \ulcorner m \urcorner$ *wtw* $\text{eval}_n(\bar{\bar{e}}(\lambda x.x)) = \ulcorner m \urcorner$

Twierdzenie 3 *Dla każdego programu e oraz literalu $\ulcorner m \urcorner$,*

1. $\text{eval}_v(\bar{e}(\lambda x.x)) = \ulcorner m \urcorner$ *wtw* $\text{eval}_n(\bar{e}(\lambda x.x)) = \ulcorner m \urcorner$
2. $\text{eval}_v(\bar{\bar{e}}(\lambda x.x)) = \ulcorner m \urcorner$ *wtw* $\text{eval}_n(\bar{\bar{e}}(\lambda x.x)) = \ulcorner m \urcorner$

Modelowy język z operatorami ISWIM_c

$$e ::= x \mid \lambda x.e \mid e_0 e_1 \mid \lceil m \rceil \mid \text{succ } e \mid \mathcal{K}x.e \mid \mathcal{A}e$$

- $\mathcal{K}$ – call with current continuation
- $\mathcal{A}$ – abort

Ewaluator w CPS dla ISWIM_c (1)

datatype exp = ...

| ABORT of exp

| CALLCC of ide * exp

datatype value = INT of int

| FN of value * cont -> value

withtype cont = value -> value

Ewaluator w CPS dla ISWIM_c (2)

```
fun eval (VAR x, env, k)
  = k (Env.lookup (env, x))
| eval (LAM (x,e), env, k)
  = k (FN (fn (v,k) =>
            eval (e, Env.extend (env, x, v), k)))
| eval (APP (e0, e1), env, k)
  = eval (e0, env,
    fn v0 => eval (e1, env,
      fn v1 =>
        case v0 of
          FN f => f (v1, k)
        | _ => raise TYPE_ERROR))
```

Ewaluator w CPS dla ISWIM_c (3)

```
| eval (LIT n, env, k) = k (INT n)
| eval (SUCC e, env, k)
  = eval (e, env,
          fn v => case v of
                    INT n => k (INT (n+1))
                    | _ => raise TYPE_ERROR)
| eval (ABORT e, env, k)
  = eval (e, env, fn v => v)
| eval (CALLCC (x, e), env, k)
  = eval (e, Env.extend (env, x,
                        FN fn (v, k') => k v), k)
fun evaluate e = eval (e, Env.mt, fn v => v)
```

Defunkcjonalizacja funkcji (1)

```
datatype value = INT of int
               | FN of ide * exp * value Env.env
               | CONT of cont

| eval (APP (e0, e1), env, k)
= eval (e0, env, fn v0 =>
    eval (e1, env, fn v1 =>
        case v0 of
            FN (x, e, env) =>
                eval (e, Env.extend (env, x, v1), k)
        | CONT k' => k' v1
        | _ => raise TYPE_ERROR))
```

Defunkcjonalizacja funkcji (2)

```
| eval (CALLCC (x, e), env, k)  
= eval (e, Env.extend (env, x, CONT k), k)
```

Defunkcjonalizacja kontynuacji (1)

```
datatype value = INT of int
                | FN of ide * exp * value Env.env
                | CONT of cont
and cont = STOP
          | ARG of exp * value Env.env * cont
          | FUN of value * cont
          | SUCC of cont
```

Defunkcjonalizacja kontynuacji (2)

| eval (ABORT e, env, k)

= eval (e, env, STOP)

| eval (CALLCC (x, e), env, k)

= eval (e, Env.extend (env, x, CONT k), k)

| apply (FUN (CONT k', k), v1)

= apply (k', v1)

CEK dla ISWIM_c

- Rozszerzona kategoria wartosci

$$v ::= \dots \mid E$$

- Dodatkowe przejścia

$$\langle \mathcal{A}e, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle e, \rho, \text{STOP} \rangle_{eval}$$

$$\langle \mathcal{K}x.e, \rho, E \rangle_{eval} \Rightarrow \langle e, \rho\{x \mapsto E\}, \text{STOP} \rangle_{eval}$$

$$\langle \text{FUN}(E', E), v \rangle_{cont} \Rightarrow \langle E', v \rangle_{cont}$$

Semantyka redukcyjna dla ISWIM_c (1)

- Redukcja wrażliwa na kontekst – kontrakcja redeksu bierze pod uwagę zarówno term jak i kontekst
- Są dwie (równoważne) możliwości reprezentowania “przechwyconego” kontekstu E :
 1. jako funkcje $\lambda y. \mathcal{A}(E[y])$
 2. jako nowy syntaktyczny rodzaj wartości (ekstrakcja SR z MA prowadzi właśnie tu)
- Skoncentrujemy się na pierwszym wariancie

Semantyka redukcyjna dla ISWIM_c (2)

Wyrażenia i wartości

$$\begin{aligned} e &::= x \mid v \mid e_0 e_1 \mid succ\ e \mid \mathcal{A}e \mid \mathcal{K}x.e \\ v &::= \lambda x.e \mid \ulcorner m \urcorner \end{aligned}$$

Potencjalne i faktyczne redeksy

$$p ::= v_0 v_1 \mid succ\ v \mid \mathcal{A}e \mid \mathcal{K}x.e$$

$$r ::= (\lambda x.e) v \mid succ\ \ulcorner m \urcorner \mid \mathcal{A}e \mid \mathcal{K}x.e$$

Konteksty ewaluacyjne

$$E ::= [] \mid E [[\] e] \mid E [succ [\]] \mid E [v [\]]$$

Semantyka redukcyjna dla ISWIM_c (3)

● Reguly redukcji

$$\begin{array}{lll} (\beta_\lambda) & E [(\lambda x.e) v] & \rightarrow E [e\{v/x\}] \\ (succ) & E [succ \ulcorner m \urcorner] & \rightarrow E [\ulcorner m + 1 \urcorner] \\ (\mathcal{A}) & E [\mathcal{A}e] & \rightarrow e \\ (\mathcal{K}_\lambda) & E [\mathcal{K}x.e] & \rightarrow E [e\{(\lambda y.\mathcal{A}(E[y]))/x\}] \end{array}$$

Semantyka redukcyjna dla ISWIM_c (4)

Wariant drugi – konteksty stają się częścią składni:

- Zmiany w składni i gramatyce kontekstów:

$$v ::= \dots \mid E$$

$$p ::= \dots \mid E v$$

$$r ::= \dots \mid E v$$

- Reguła $(\mathcal{K}_\lambda)$ jest zastąpiona przez dwie

$$(\mathcal{K}'_\lambda) \quad E [\mathcal{K}x.e] \rightarrow E [e\{E/x\}]$$

$$(\beta_E) \quad E [E' v] \rightarrow E' [v]$$

Funkcje ewaluacyjne generowane przez obie semantyki redukcyjne, jak i przez maszyny abstrakcyjne są równoważne.

CPS transformacja operatorow kontroli

$$\overline{\mathcal{A}e} = \lambda k. \bar{e} (\lambda v. v)$$

$$\overline{\mathcal{K}x.e} = \lambda k. \bar{e} \{ (\lambda v k'. k v) / x \} k$$

Mozemy zdefiniowac semantyke jezyka ISWIM_c uzywajac funkcji ewaluacyjnej dla ISWIM (jest ona rownowazna funkcjom generowanym przez SR i MA):

Definicja 3

$$\text{eval}_{\text{CPS}}(e) \stackrel{\text{def}}{=} \text{eval}_v(\bar{e} (\lambda x. x)).$$

Operator $\mathcal{C}$

- Operator $\mathcal{C}$

$$\overline{\mathcal{C}x.e} = \lambda k. \bar{e} \{ (\lambda v k'. k v) / x \} (\lambda x. x)$$

- $\mathcal{C}$ jest silniejszy niz $\mathcal{K}$ i $\mathcal{A}$

$$\mathcal{K}x.e = \mathcal{C}x.x e$$

$$\mathcal{A}e = \mathcal{C}d.e, \quad \text{gdzie } d \notin FV(e)$$

$$\mathcal{C}x.e = \mathcal{K}x.\mathcal{A}e$$

λ -rachunek i logika minimalna

- Termy (dowody): $e ::= x \mid \lambda x.e \mid e_0 e_1$
- Typy (formuły): $\phi, \psi ::= \perp \mid A \mid \phi \rightarrow \psi$
- Konteksty typowania: $\Gamma ::= \bullet \mid \Gamma, x : \phi$
- Reguły wnioskowania:

$$\frac{}{\Gamma, x : \phi \vdash x : \phi} (\text{AX}) \quad \frac{\Gamma, x : \phi \vdash e : \psi}{\Gamma \vdash \lambda x.e : \phi \rightarrow \psi} (\rightarrow_i)$$

$$\frac{\Gamma \vdash e_0 : \phi \rightarrow \psi \quad \Gamma \vdash e_1 : \phi}{\Gamma \vdash e_0 e_1 : \psi} (\rightarrow_e)$$

- Definiujemy $\neg\phi = \phi \rightarrow \perp$

Kontynuacje i logika klasyczna (1)

- Logika intuicjonistyczna = Logika minimalna + Ex Falso Quodlibet

$$\frac{\Gamma \vdash e : \perp}{\Gamma \vdash \mathcal{A}e : \phi} (\text{EX FALSO QUODLIBET})$$

- Minimalna logika klasyczna = Logika minimalna + Prawo Peirce'a

$$\frac{\Gamma, x : \phi \rightarrow \psi \vdash e : \phi}{\Gamma \vdash \mathcal{K}x.e : \psi} (\text{PRAWO PEIRCE'A})$$

Kontynuacje i logika klasyczna (2)

- Logika klasyczna =
Logika intuicjonistyczna + Prawo Peirce'a =
Logika minimalna + Eliminacja podwójnego zaprzeczenia (DNE)

$$\frac{\Gamma, x : \neg\phi \vdash e : \perp}{\Gamma \vdash \mathcal{C}x.e : \phi} (\text{DNE})$$

Kontynuacje i logika klasyczna (3)

- Definiujemy transformacje na typach:

$$\overline{\perp} = \perp, \quad \overline{A} = A, \quad \overline{\phi \rightarrow \psi} = \overline{\phi} \rightarrow \neg\neg\overline{\psi}$$

$$\overline{\bullet} = \bullet, \quad \overline{\Gamma, x : \phi} = \overline{\Gamma}, x : \overline{\phi}$$

- Twierdzenie 4** *Jezeli $\Gamma \vdash e : \phi$ w logice klasycznej, to $\overline{\Gamma} \vdash \overline{e} : \neg\neg\overline{\phi}$ w logice minimalnej.*

Literatura

- Definitional Interpreters for Higher-Order Programming Languages, J.Reynolds
- Programming Languages and Lambda Calculi, M.Felleisen, M.Flatt
- A Functional Correspondence between Evaluators and Abstract Machines, M.Ager et al.
- Refocusing in Reduction Semantics, O.Danvy, L.Nielsen
- Call-by-name, Call-by-value and the λ -calculus, G.Plotkin
- Representing Control: A Study of the CPS Transformation, O.Danvy, A.Filinski
- Formulae as Types Notion of Control, T.Griffin